

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

K. L.

Cím:

A megrendszabályozott zugszállodák

Forrás:

Pesti napló

Bp.
(Hely)

1918 VII 14
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

351.757

1918

Osztályozás

640.24

Hely

Idő

"1918"

Személy

A megrendszabályozott zugszállodák

Megcsappant a zugszállodások jövedelme

Dr. Sándor László rendőrfőkapitány két héttel ezelőtt adta ki rendeletét a zugszállodák megrendszabályozásáról. A rendeletnek azonban a mai napig még *semmi pozitív eredménye nincs*. A zugszállodákat megrendszabályozták ugyan, de *detektívekkel is figyeltetik diszkrét kapuit; az utazó közönség érdekeit azonban nem védtek meg, mert az elrejtett utcák kis szállodáit az utasember nem igen ismeri, tehát felkeresi megszokott régi szállodáját, ahol ha szobát ugyan nem is kap, de legalább a fürdőkádban talán megvetik az ágát.*

A főkapitányi rendelet *negyvenkét budapesti zugszállóda megrendszabályozását tűzte ki feladatul*. Ebből *kettőt, mint teljesen hasznavehetetlen rozoga és lebontásra váró szállodát teljesen bezártak, nyolc szállodát meghagytak eredeti rendeltetésének és harminckét szállodát átadtak a közforgalomnak.*

A rendelet végrehajtása teljes csöndben történt, még a zugszállodák tulajdonosait sem értesítették arról, hogy harminckét szálloda szobáit az utas-közönség rendelkezésére bocsájtják. A nagy szállodák tulajdonosainak értesítése ugyanis föltétlenül szükséges lett volna, mert a szállodákból *kiszorult* vendégeknek megadhatták volna azoknak a szállodáknak a címét, amelyek vendégek befogadására képesek. A csak erkölcsrendészetileg végrehajtott rendeletnek ez lett az eredménye, hogy amíg a *nagyszállók* tulzsfoltak; addig a zugszállók szobái konganak az ürességtől. A rendőrség nagyon helyesen szigorú őrizet alatt tartja a megrendszabályozott kis szállodákat, nem gondoskodik azonban arról, hogy az utazó közönség pontosan megtudja, hogy hol kaphat a nagy szállodáinságban szobát? Pedig milyen egyszerű volna, ha a pályaudvarokon jelző táblákon feltüntetnék a kis szállodák pontos címét, mert a rendelet mai formájában vajmi keveset ér.

A zugszállodák tulajdonosait természetesen rendkívül elkésztette a szigorú rendelet. Létfentartásuk tönkretelvést látják benne és ha a főkapitány a közönség védelmi eszközével, a rekvirálás-

sal nem fenyegette volna meg őket, nagy részük bezárná üzletét, mert a jelen viszonyok között napi kiadásait sem tudják fedezni.

Egyik garizáló tulajdonosának főkönyves például a következő adatokat tárja elénk:

A napi bevétel a rendelet megjelenése előtt 1918 május első hetében és ezzel szemben a rendelet megjelenése után július első hetében a következő volt:

	május:	július:
	korona	korona
1-ikén	663	134
2-ikén	459	147
3-ikén	403	125
4-ikén	448	99
5-ikén	579	104
6-ikén	422	61
7-ikén	479	82

Összesen 3453 767

Ezekből az adatokból világosan kitűnik, hogy a zugszállodák tulajdonosainak mekkora veszteségei vannak a főkapitány rendeletének életbe lépésével. Bár a régi nagy jövedelem tisztességtelen üzletnek volt az eredménye, nem szabad azonban egzisztenciákat tönkretenni azért, mert a rendelet csak egyoldalúan hajtja végre. A zugszállodások miatt is sokat panaszkodnak, hogy az esetleg betérő házastársoknak házassági levelet kell felmutatniok, ha csomag nélkül jönnek. Ezek a kis szállodák a pályaudvaroktól többnyire messze esnek és így az átutazó vendégek csomagjaikat rendszertint kint hagyják a pályaudvaron. A vidékről jövő utasokat pedig senki sem figyelmezteti arra, hogy Budapestben, ha lakást akarnak kapni, házassági levél is szükséges. Nagy szállodákban nem kapnak helyet, a kis szállodákból pedig kénytelenek elmenni, mert nincsenek felszerelve a szükséges okmányokkal.

Ebben az ügyben kérdést intéztünk dr. Schrei-

ber Emil rendőrtanácsoshoz, akinek a hatáskörébe tartoznak a szállodai ügyek és tőle a következő választ kaptuk:

— A zugszállodák megrendszabályozása tulajdonképpen még csak most kezdődik. Az az intenció, hogy a tisztességtelen üzletekből tisztességes és a mai fendkívüli napokban különösen kívántos polgári szállodákat teremtsünk. Természetesen ez nem megy máról-holnapra, mert a nagyközönség bizonyos ellenszenvvel száll meg a rossz hírű szállodákban. Ma ugyan ezek még nem igen alkalmasak hiányos felszerelésük miatt az utasok befogadására. Rövidesen azonban megkezdődnek a munkálatok és néhány hét múlva már mint jó szállodák állnak a nagyközönség rendelkezésére, ami által azt hiszem némiképp segítünk a nagy szállodáinságon.

A Központi Lakáshivatalban is reménykedéssel néznek a rendelet életbelépése elé. Budapestben — mondják nekünk — napról-napra nő a szállodai inség. Az utazó közönség száma olyan háttartalanul emelkedik, hogy ma már a szállodák az utasoknak csak egy nagyon kis részét tudják lakással ellátni. Az eddigi terv szerint az átalakított és lakhatóvá tett zugszállodák szobáit főképpen átutazók a város költségén elszállásolt katonatisztek fogják kapni, amiáltal igen sok vendégtől felszabadulnak az egyes nagy szállodák, sőt a magán házak is.

A Royal-szálloda igazgatója következőkben nyilatkozott:

— Mi a zugszállodákat megrendszabályozó rendeletről csak az újságok híradásaiból tudunk valamit. Bennünket az illetékes hatóságok erről nem értesítettek. Budapest utasforgalma, sajnos, oly rendkívüli nagy arányokat ölt, hogy egyáltalán nem tudjuk ellátni a Budapestre érkezőket. Nem hiszem azonban, hogy a rendelet eredményre fog vezetni, mert a mi közönségünk ilyen tekintetben annyira elkényeztetett, hogy még a békeidőben megszokott szállodájától sem akar eltérni, nemhogy e rossz hírű helyekre menne szállást kérni.

K. I.